

Sevgine Muhtacım Anne

– Filiz · 27 Şubat 2026

Sevgine muhtacım Anne

Neden bir kış gecesi gibi ayaz kokuyor ellerin,
Neden bakışlarında bitmek bilmeyen o uzak gurbet?
Biliyorum, fırtınalar kopuyor o ana kalbinin derininde,
Ama neden mühürlü sevginin kapıları, neden bu aşılmaz duvar?

Hangi acı kuruttu pınarlarını, hangi dert susturdu sesini?
Seni kendi iç dünyana sürgün eden o gizli yara nedir?
Ben gölgende nefes ararken, sen neden saklarsın nefesini?
Evladına bir tebessüm, neden çözülmesi imkansız bir bilmededir?

Sarılsam şimdi boynuna, hıçkırığım karışsa ak saçlarına,
Yüzündeki her çizgiyi kutsal bir harita gibi okusam öpe öpe.
Kokun sinse ruhuma, derman olsa şu dinmez ruh açlığıma,
İssiz köşemden bir köprü kursam, sığınsam o yorgun kalbe.

Gözlerinden öpsem, belki bir damla yaşın siler mesafeyi,
Gülüşünün tozlu raflarda kalan o kadim yankısını arasam.
"Anne" deyişimde saklı kalsa dünyanın en masum hikayesi,
Sessiz limanına, fırtınalardan kaçıp mahzun bir gemi gibi sığınsam.

Uzak durma ne olur, vakit daralıyor, ecel pusuda,
Zaman insafsız bir avcı gibi, nefes nefese bekliyor bizi.
Ben sana doyamadım anne, hapisim bu sessiz ve karanlık yapıda,
Bir kez olsun aç o saklı cennetini, göster esirgediğin sevgini.

Hep bir adım geride durdun, ince bir perde çektin aramıza,
Sana ulaşmak isterken çarptığım camlar, kanattı çocuk ruhumu.
Bir dokunuşun bin merhem olmaz mıydı kanayan yaramıza?
Neden esirgersin bir evlattan, dünyadaki o en saf duyguyu?

Belki sen de böyle gördün, böyle öğretildi sana sevmek,
Belki susmak, en büyük feryattı o yorgun ve yaralı dilinde.
Oysa tek ihtiyacım; "yavrum" deyip göğsüne bastırman demek,

Solmasın hayat ağacımız, henüz can varken senin şifalı elinde.

Affet bu sitemi, aşktandır sana sorulan bu dilsiz sorular,
Dursun artık bu amansız mesafe, bitsin bu bitmeyen kış.
Bir kez olsun hissettir varlığını, yolun o kaçınılmaz sonunda;
Annem... Sende başlar ve sende biter benim için her bakış.

Derya Filiz küyük